

Γ'.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΚΑΙΣΑ
ΡΑΤΡΑΙΑΝΟΝΑΔΡΙΑΝΟΥ
ΣΕΒΑΣΤΟΝΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣΚΑΙΕΠΙ
ΤΟΥΚΟΙΤΩΝΟΣ

Ἦτοι:

«Αὐτοκράτορα Καίσα-
ρα Τραϊανὸν Ἀδριανοῦ
Σεβαστὸν, Ἀλκιβιάδης
ἀπελευθερὸς καὶ ἐπὶ
τοῦ κοιτῶνος.»

Αὕτη φέρεται ἐπὶ μιᾷ τῶν πλευρῶν τετραγώνου
κιονοκράνου, ῥωμαϊκῆς κατασκευῆς, χρησιμεύοντος
νῦν ἀντὶ στομίου φρέατος ἐν τινι τουρκικῷ χωρίῳ
Ἀλζα καλουμένῳ, ἥμιστιαν δὲ ὥραν ὡς ἔγγιστα
ἀπέχοντι τοῦ Ναζλίου. Ὁ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος Ἀλ-
κιβιάδης θὰ ἦτο βεβαίως θαλαμηπόλος τις.

Δ'.

ΦΥΛΗ

ΚΑΙΣΑΡΗΟΣ·ΠΑΙΔΙΟΝ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝΕΠΙΚΟΙ
ΤΩΝΟΣ ΣΕΒ ΦΙΛΟΠΑ
ΤΡΙΝΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
ΤΗΣΠΟΛΕΩΣΗΦΙ
ΣΑΜΕΝΟΥΚΑΙΕΠΙΜΕ
ΛΗΘΕΝΤΟΣΤΙΒ ΚΑΙ
ΖΩ . . . Ι ΟΥΑΔΕΡΙΑΝΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣΤΗΣΠΟΛΕΩΣ

Ἦτοι:

«Φυλὴ
Καيسαρῆος (ἢ Καيسάρειος) Παίλιον
Ἀλκιβιάδην ἐπὶ κοι-
τῶνος, σεβ. (=Σεβαστὸν), φιλόπα-
τριν καὶ εὐεργέτην
τῆς πόλεως, ψηφι-
σαμένου καὶ ἐπιμε-
ληθέντος Τιβ. (=Τιβερίου καὶ
Ζω[σίμου ἢ Ζωίλου] Οὐαλεριανοῦ
γραμματέως τῆς πόλεως.»

Αὕτη, ὡς ἐπληροφορήθη, εὑρέθη πρὸ χρόνων
πολλῶν ἐν Μασταύροις. Ἐκεῖθεν δὲ μετενεχθεῖσα
ἐνταῦθα ἐχρησίμευσεν ἀντὶ πλακῆς ἐπιταφίου ἐν νε-
κροταφείῳ τινὶ Ἑβραϊκῷ· ἥδη δὲ εὑρίσκεται ἐν τῷ
ἐργοστασίῳ τῶν κκ. Forbes.

Ἐν Ναζλίῳ, τῇ 6 Δεκεμβρίου 1870.

(Ἀ μ ἄ λ θ ε ι κ.)

Δ. Φ. Π.

ΑΓΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ.

Ἡ Πρυτανεία τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

Γνωστοποιεῖ ὅτι ὁ ἐν Τεργέστη φιλόμουσος ὁμο-
γενὴς κύριος Δ. Α. Οἰκονόμου εὐαρεστηθεὶς νὰ συ-
στήσῃ φιλολογικὸν ἀγώνισμα χιλιόδραχμον κατὰ
διετίαν τελούμενον ἐν Ἀθήναις, καὶ ὑπόθεσιν ἔχον
μεταφράσεις ἀμέσως ἀπὸ τῶν πρωτοτύπων δοκίμων
Ἑλλήνων καὶ ἀλλογλώσσων ποιητῶν εἰς τὴν καθ' ἡ-
μᾶς ἑμμετρον ἢ πεζὴν γλῶσσαν, προσκάλεσε σύστα-
σιν ἐπιτροπείας ἐκ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου,
ἵνα ὁρίζῃ ἐκάστοτε τὸ τοῦ ἀγῶνος ποιητικὸν θέμα
καὶ κρίνῃ τὰς τούτου μεταφράσεις.

Ἡ ἐπιτροπεία αὕτη, κατασταθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑ-
πουργείου τῆς παιδείας, συνέταξε διὰ τὴν πρώτην
τοῦ ἀγωνίσματος περίοδον τὸ ἐπόμενον πρόγραμμα,
ὅπερ γνωστοποιούμεν τοῖς θέλουσι ν' ἀποδυθῶσιν εἰς
τὸν ἀγῶνα τοῦτον.

1) Προτείνεται διὰ τὴν πρώτην περίοδον εἰς με-
τάφρασιν ἐν πεζῷ ἢ ἑμμέτρῳ λόγῳ τὸ ἄ μέρος τῆς
τοῦ Δάντου Θείας κωμωδίας, *l'Inferno*.

2) Ἡ μετάφρασις τῆς τραγωδίας ταύτης πρέ-
πει νὰ σταλῇ ἀνωνύμως εἰς τὴν Πρυτανεῖαν τοῦ
Πανεπιστημίου μέχρι τῶν 31 Μαΐου τοῦ 1872 με-
τὰ ἐσφραγισμένου δελτίου, φέροντος ἔσω μὲν τὸ τοῦ
μεταφραστοῦ ὄνομα, ἔξω δὲ ῥητόν τι, γεγραμμένον
καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλίδος τῆς μεταφράσεως ἐκάστου.

3) Ἡ κρίσις τῶν μεταφράσεων ἀναγνωσθήσεται
δημοσίᾳ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Δημητρίου τὸ
1872 ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ὅτε δοθήσεται παρὰ τῆς
ἐπιτροπῆς καὶ τὸ χιλιόδραχμον ἄθλον τῇ δοκιμω-
τέρᾳ μετάφρασει.

4) Ἐν ἰσότητι πρῶτων τῶν λοιπῶν ἀρετῶν προ-
τιμηθήσεται ἡ ἐν ἑμμέτρῳ λόγῳ γινομένη μετά-
φρασις.

5) Αἱ μεταφράσεις πρέπει νὰ ἦναι γεγραμμέναι
καθαρῶς καὶ εὐαναγνώστως καὶ νὰ πεμφθῶσιν ἑμ-
προθέσμως· ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτοι.

6) Τὰ πρωτότυπα τῶν μεταφράσεων μένουσι καὶ
μετὰ τὴν κρίσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14 Δεκεμβρίου 1870.

Ὁ Πρύτανης
Κ. ΒΟΥΣΛΑΚΗΣ.

ΑΡΑΦΟΡΑ.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΙΝΔΟΥ. Ὁ ἐκ Καλαπούρης τῶν Ἰν-
διῶν Ῥαγιαῆς Μυραγιαῆς, ἑτῶν εἴκοσι, περιηγούμενος
εἰς τὴν Εὐρώπην χάριν μαθήσεως, ἀπέθανεν ἐσχά-
τως ἐν Φλωρεντίᾳ· ἦτο δὲ ἡγεμὼν κράτους περιέ-

χόντος ἑξακοσίας χιλιάδας κατοίκων. Εἶδεν καὶ εἶχε τὴν χροιάν σχεδὸν μέλαιναν, ὅμως ἦτο ὠραῖος, εὐρύτερος, μέσος τὸ ἀνάστημα καὶ μεγαλόφθαλμος. Διατρέγων ἐν Ἰνσπρούκ καὶ διατρέγων χάριν παιδίας τὸν πάγον ἐκρύωσεν, ἡ δὲ νόσος αὐτοῦ ἐδεινώθη ταχέως ἕνεκα τοῦ μεγάλου ψύχους. Ἐπανελθόντα δὲ εἰς Φλωρεντίαν ἐπεσκέπτοντο αὐτὸν δύο ἰατροὶ Ἀγγλον καὶ δύο Ἰταλοί. Καὶ ἐπληροῦντο μὲν αἱ παραγγελίας τῶν ἰατρῶν, συγχρόνως ὅμως ἐγένετο χρῆσις καὶ τῶν ἐν Ἰνδίας συνεπιζομένων θεραπευτικῶν τρόπων· ἔθετον παραδείγματος χάριν πλησίον τοῦ ἀσθενοῦς κατοικίδια ζῶα, ἅτινα ὑποτίθεται ὅτι ἀπορροφῶσι τὴν νόσον, ἢ ὅτι τοῦλάχιστον προφυλάττουσιν ἀπ' αὐτῆς τοὺς περὶ τὸν πάσχοντα. Τὰ ζῶα ταῦτα ἔπρεπε, κατὰ τὸ ἔθος, νὰ ριφθῶσιν ἀπὸ τοῦ παραθύρου εἰς τὸν δρόμον· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶναι συγκεχωρημένον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἠναγκάσθησαν νὰ ρίψωσιν αὐτὰ εἰς τινὰ αὐλήν.

Ἐν τοσοῦτῳ τὸ κακὸν ἀνεπτύσσετο. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀσθενὴς δὲν ὑπέφερε πλέον τὴν κλίνην, ἐζήτησε νὰ ἐξαπλώσωσιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τάπητος τοῦ κοιτῶνος, τοὺς πόδας ἔχοντα σταυρωτούς. Οὕτω δὲ κείμενος παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Ὁ ὑπάσπιστὴς τοῦ ἀποθανόντος καὶ ὁ Ἀγγλος πρεσβευτὴς ἐζήτησαν παρὰ τῆς ἀρχῆς νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ τελεσθῇ ἡ κηδεία κατὰ τὰ Ἰνδικὰ ἔθιμα. Σημειωθέντος δὲ τοῦ θανάτου εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία, ἐδόθη ἡ ἀδεία, καὶ ἡ τελετὴ ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ τὴν μίαν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ κατὰ τὰς ἐντολάς τοῦ Βισνοῦ, παρόντων καὶ τῶν δύο Ἰταλῶν ἰατρῶν, ἐνὸς δημοτικοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας. Παρευρέθησαν δὲ καὶ χωροφύλακες καὶ ἄλλοι κλητῆρες.

Τὸ ἑσπέρας ὁ νεκρὸς περιεβλήθη λαμπρὰ ἱμάτια. Καὶ εἰς μὲν τὴν κεφαλὴν ἔβαλον κίδαριν, φέρουσιν τὰ σύμβολα τοῦ ἀποθανόντος, τὸ δὲ σῶμα ἐκάλυψαν διὰ μεγάλης ἀλουργίδος, πεποικιλμένης πλουσίως διὰ χρυσοῦ, περιβαλόντες τὸν λαϊμὸν διὰ περιδερζίου ἐκ μαργαριτῶν καὶ τοὺς βραχίονας διὰ ψελλίων.

Τὴν πρώτην ὥραν ὁ νεκρὸς ἀπετέθη ἐντὸς λεωφορείου, ἐν ᾧ ἐκάθησαν καὶ οἱ ἀκόλουθοι τοῦ ἡγεμόνος· ἠκολούθησαν δὲ καὶ ἄλλαι ἑμαῖαι φέρουσιν τοὺς προμνησθέντας, καθὼς καὶ πολλοὺς περιέργους.

Ἐλθόντες δὲ εἰς τὸ ὠρισμένον μέρος εὗρον καὶ πλῆθος ἄλλο πολὺ περιέργων, καὶ μάλιστα κυριῶν. Πυρὰ ἦτο ἑτοιμὴ, ὕψος μὲν καὶ πλάτους ἐνὸς, μήκος δὲ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως μέτρου ἔχουσα.

Ἐξαπλωθέντος τοῦ νεκροῦ κατὰ γῆς, εἰσῆγαγον μολόδαθρον (bétel, φυτὸν Ἰνδικόν) εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐνᾧ βραχμᾶνος, φέρων μέγαν λευκὸν μανδύαν καλύπτοντα καὶ τὴν κεφαλὴν, ἀνεγίνωσκε τὴν νε-

κρώσιμον ἀκολουθίαν, ζυμόνων φύραμά τι ἐξ ἀλεύρου, ἐνᾧ οἱ ἀκόλουθοι ἔχον εἰς τὴν πυρὰν κάφουραν καὶ ἄλλα ἀρώματικά.

Βεβαιωθέντες δὲ καὶ δεύτερον περὶ τοῦ θανάτου, ἔθεντο τὸν νεκρὸν ἐπὶ τῆς πυρᾶς, καὶ ἀπέσυρον τὴν σανίδα ἐφ' ἧς ἔκειτο. ἔχον δὲ καὶ αὖθις μῦρα καὶ ἀρώματα ἐπὶ τοῦ σώματος, τὸ δὲ ἐξ ἀλεύρου φύραμα κερματισθὲν ἀπετέθη παρ' αὐτῷ. Συγχρόνως περιεκύκλωσαν τὸ σῶμα διὰ ξύλων οὕτω πως, ὥστε ἐφαίνετο ὅτι ἔκειτο ἐντὸς θήκης, τὴν ὁποίαν ἐσκέπασαν δι' ἄλλων ξύλων, ἐξηκολούθουν δὲ χέοντες εἰς τὴν πυρὰν κάφουραν καὶ ἄλλα ἀρώματα.

Μετὰ μίαν ὥραν βαλόντες φρύγανα πανταχοῦ πέριξ τῆς πυρᾶς ἠναψαν αὐτὰ, καὶ εὐθὺς φλόγες ζωηρόταται διευθύνθησαν περὶ τὸν παταμὸν Ἄρνον, εἰς ὃν ἔρριψαν τὴν σανίδα ἐφ' ἧς ἔκειτο ὁ νεκρὸς. Ἐξηκολούθουν δὲ ρίπτοντες εἰς τὸ πῦρ ἀρώματα ἵνα μὴ διαδοθῇ ἡ ὁσμὴ τοῦ καιωμένου σώματος.

Τὴν ἐννάτην ὥραν τῆς πρωῒς ἔρριψαν ὕδωρ ἐπὶ τῆς πυρᾶς, καὶ σβέσαντες αὐτὴν συνήγαγον τὰ λείψανα τοῦ καέντος σώματος, ἅτινα ἀπέθεντο μετ' εὐλαβείας ἐντὸς πολυτίμου ἀγγείου. Πάντα δὲ τὰ συγκροτήσαντα τὴν πυρὰν ἐρρίφθησαν εἰς τὸν ποταμὸν ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, οἵτινες προέβησαν μετ' αὐτῶν μέχρι τῶν μέσων τοῦ ποταμοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐκαθάρισαν τὸ μέρος τῆς πυρᾶς, καὶ ρίψαντες ἐπ' αὐτοῦ χῶμα ἐχάραξαν καρδίαν, περὶ τὴν ὁποίαν ἔβαλον μικρὰ ἀγγεῖα περιέχοντα ὀρύζιον. Οἱ δὲ Ἰνδοὶ κλίναντες γόνυ καὶ τὴν κεφαλὴν νεύοντες πρὸς τὴν γῆν προσπυχήθησαν, καὶ ἐγερθέντες παρέλαβον τὴν κάλπην καὶ ἀνεχώρησαν.

Καὶ ἐτελείωσεν ἡ τελετή.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΔΙΟΡΘΩΤΕΑ.

(Φυλλάδ. 495.)

Σελ. στήλ. στίχ.

333 β', 20—21 δαφιλεύσας, γρ. δαφιλευσάμενος.

334 α. 16 Μετὰ τὸ ἐνὰ σημειῶνται » πρόσθε; » καὶ σήμερον,

342 β'. 35 ἀντί, γρ. ἀντί.

» » 38 εἰς, γρ. εἰς.

» » 40 προθετέον γρ. προσθετέον.

» » 45 λεπτοκαμωμένου γρ. λεπτοκαμωμένον.

344 α. 53 στόματος γρ. σώματος.